

[Hartel.]

Endelig vil jeg fremsætte nogle faa Ord med Hensyn til et Par Enkeltheder i Lovforslaget. I § 3 staar der, at den Landmand, som sælger et Stykke af sin Mark, er pligtig at sørge for, at Efterfølgeren besaar den i mindst samme Omfang og, føjes der til, med samme Kornarter som i det foregaaende Aar. Jeg maa mene, at det ikke kan være Tanken, at der skal besaas med de samme Kornarter, men at Sælgeren skal stille et Kvantum til Raadighed af det, der voksede paa Jorden det foregaaende Aar; saa maa den paagældende sørge for Tilsaaning, og, hvis det er forstandigt, som det oftest er, at skifte, da gaa over til en anden Kornsort; jeg maa derfor mene, at Udtrykket er lidt skævt, idet det udtrykker noget andet end det, man vel egentlig har tænkt.

I § 6 staar der i Stk. 2 b, at der til den Tildeling af Korn, som finder Sted til de mindre Brugere, kræves, at vedkommendes Indtægt fordeler sig saaledes, at mindst $\frac{3}{5}$ opnaas ved Drift af Ejendommen, men Ministeren kan meddele Dispensation fra denne Bestemmelse i særlige Tilfælde. Jeg kunde ønske, at Ministeren nærmere oplyste, hvilke særlige Tilfælde der her tænkes paa.

Spørgsmaalet om Foder til Heste uden for Landbruget er blevet berørt bl. a. af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen. Det er klart, at disse Heste skal forsynes, men det ærede Medlem vil sikkert ogsaa give mig Ret i, at der her i København for Tiden ses alt for mange smækfede Heste, forbløffende for os Landbrugere, der fodrer vore Heste væsentligt med Sukkerroer, Hø og noget Halm. Vi er klar paa, at der maa bruges betydelige Kornmængder til dette. En Opfordring fra Landbrugsministeren til at økonomisere ogsaa inden for Bryggerierne ved Fodringen af Heste her i Byen vil dog være paa sin Plads og ikke helt uden Motivering, naar man tænker paa de Forhold, vi daglig kan iagttage. Ligeledes blev de 12 000 t til Kaffesurrogatfremstillingen nævnt. Jeg skulde græde tørre Taarer, om dette Kvantum faldt væk; hvis det skal vise sig vanskeligt at skaffe det Korn, der i øvrigt skal bruges til Befolkningens Forsyning, vil jeg aldeles ikke kalde dette Forbrug for noget nødvendigt Forbrug.

Jeg er fremkommet med en Række Indvendinger og Anskuelser, som maaske ligger noget ved Siden af de Tanker, der ligger til Grund for dette Lovforslag. Dermed er ikke sagt, at vi vil stille os uimøde-

kommende over for Lovforslaget, idet jeg naturligvis ogsaa er klar paa, at vi maa have en fornuftig Kornordning under de nuværende Forhold.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet i Folketinget, og skal nøjes med nogle enkelte Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen spurgte mig, om det var Hensigten, dersom det viste sig, at der blev for lidt Korn, at nedsætte Mængden af det Korn, der kan tildeles Heste uden for Landbruget. Det var det ærede Medlems Opfattelse, at med den Mangel paa Benzin og Gummi, der efterhaanden bliver her i Landet, kan det Antal Heste, som skal bruges i Trafikken, ikke blive mindre, og det vil derfor snarere blive nødvendigt at forøge Korntildelingen. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg er helt enig med ham i, at det er et af de Omraader, hvor det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at skære ned med Korntildelingen. Men dette betyder, at hvis der skal skæres ned, saa falder det saa meget haardere paa de Omraader, hvor der maa skæres ned, for de 40 000 t, der er afsat til Heste uden for Landbruget, er omtrent en Femtedel af den Mængde Korn, der er afsat til Formaal uden for Menneskenes Forsyning med Fødemidler.

Det ærede Medlem Hr. Løje gjorde opmærksom paa, at der var sket en lille Ændring i Aflevering af Korn for Ejendomme mellem 8 000 og 12 000 Kr.s Jordværdi. Det er dog saaledes, at den mindre Udskrivning, disse Landmænd havde i Fjor, fremkom derved, at der af det Kvantum, der var afsat til de mindre Landbrug, paa 100 000 t, afleveredes 5 000 t til de før nævnte Landmænd. Det vil i Virkeligheden sige, at nu faar det mindre Landbrug de fulde 100 000 t, og det er Meningen — det var man enig om fra alle Sider under Forhandlingerne —, at Husmændene vil støtte de Landmænd, der findes i denne Ejendomsgruppe, med Saasæd, hvis f. Eks. Tørken har ramt dem meget haardt. Erfaringen i Aar har vist, at mange af de Landmænd, som har saadanne Arealer, har været ramt af Tørke og haft meget haardt Brug for Saasæd, hvorimod man i andre Egne af Landet, hvor der ikke har været Tørke, men hvor man har haft en god Høst, meget vel kunde aflevere de 500 kg, og det er for at faa fri Raadighed og kunne disponere paa bedste Maade, at denne Ændring er indført.